

*Ti, kdo v něj doufali, poznají pravdu,
kdo byli věrní, setrvají u něho v lásce,
protože jeho vyvolení
najdou lásku a smilování.*

Kniha Moudrosti 3,9

S vírou v život, který smrtí nekončí, oznamujeme, že v pátek 9. března 2012 překročil ve věku 86 let práh věčnosti

P. Miroslav Macháček **salesián Dona Boska**

S otcem Miroslavem se rozloučíme a za jeho život poděkujeme
při eucharistické bohoslužbě

ve čtvrtek 15. března 2012 v 11 hodin v kostele sv. Josefa
v salesiánském centru Don Bosco v Ostravě na Vítkovické ulici 28.

Poté bude uložen do rodinného hrobu ve Vřesině u Bílovce.

Prosíme o vzpomínku na otce Miroslava při modlitbě a mši svaté.

Salesiánská
rodina

Otec biskup
František Václav
a spolubratři kněží

Dcera Miroslava Pišková
s rodinou

Miroslav Macháček se narodil 26. září 1925 v Ostravě-Přívoze. V roce 1936 se rodina přestěhovala do Moravské Ostravy a Miroslav začal spolu s bratrem navštěvovat salesiánskou oratoř. Po smrti svého otce se rozhodl stát salesiánem. V roce 1943–1944 absolvoval noviciát v Ořechově u Polešovic. Zde také 16. srpna 1944 složil první řeholní sliby a posléze pokračoval ve filozofických studiích až do roku 1947. Gymnaziální zkoušky skládal jako privatista v Ostravě a ve Strážnici. Ve školním roce 1947–1948 působil na asistenci ve Fryštáku a poté dva roky v Praze-Kobylisích, kde byl neoficiálně pověřen vedením oratoře. V září 1949 nastoupil na vojenskou službu. Po návratu ho v Praze zastihla „Bartolomějská noc řeholníků“ ze 13. na 14. dubna 1950. V letech 1950 až 1953 byl v internaci v Oseku a poté vykonával vojenskou službu u PTP, přičemž tajně studoval teologii u dr. Zvěřiny a salesiánů Vandíka a Basovníka.

Protože veřejná činnost řeholních řádů byla násilně ukončena, nastoupil do pracovního procesu. Pracoval na Krajské hygienické stanici. Svou profesní kvalifikaci rozšířil jako zdravotní laborant na zdravotní škole ve Vítkovicích. Od roku 1959 až do dosažení důchodového věku pracoval na Koksovně v Nové Huti. V letech 1961–1964 vystudoval dálkově hutní průmyslovou školu s maturitou. Působil také jako varhaník a sbormistr chrámového sboru v Třebovicích a v Porubě.

V roce 1959 se oženil s Danuší Rozsypalovou a společně vychovali dceru Miroslavu.

Po smrti manželky v roce 1989 se v něm znovu obnovila touha po kněžství, kterého mu pomohl dosáhnout P. Václav Filipec. V letech 1992–1993 se připravoval v olomouckém semináři a obnovoval svá teologická studia u vyučujících dr. Studeného, Góreckého a Kunetky.

29. srpna 1992 byl v Olomouci vysvěcen na jáhna a 5. června 1993 ve Zlíně na kněze. Posléze požádal i o znovupřijetí mezi Salesiány Dona Boska. 27. července 1996 složil věčné sliby.

Působil jako kaplan v Hlučíně a excurrento administrátor v Šilhéřovicích. V letech 1994–1997 byl farářem v Suchdole u Prostějova a excurrento administrátorem v Brodku u Konice. Od roku 1997 vypomáhal v kostele sv. Josefa v Moravské Ostravě a v dalších ostravských kostelích.

Poslední rok a půl žil ve svém bytě v Porubě podporován svými nejbližšími včetně dvou vnuček – Olgy a Sabiny. Protože se zdravotní stav zhoršoval, byl od října v Domově Slunečnice a poslední tři dny strávil v porubské nemocnici.

Otec Miroslav prožíval především intenzívně vděčnost za dar kněžství, byl velmi obětavým a také oblíbeným zpovědníkem. I přes svůj věk s plným nasazením sloužil u oltáře a, bylo-li třeba, ochotně zastupoval kněze v Ostravě i mimo ni.

Svůj životopis, který sepsal v roce 1993, zakončil slovy: „Jsem přesvědčen, že jsem nežil nadarmo, že celý zbytek svého života jsem povinen za tak krásně prožitý a zakončený život být vděčný Pánu Bohu a všem těm, s nimiž jsem se kdy v životě setkal, protože všichni byli ke mně tak dobrými a pro mě vzácnými jako sám Don Bosco.“